

№4 (33) 11 квітня 2016

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА	2
ЕКОНОМІКА.....	4
ЕНЕРГЕТИКА	5
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	5
СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА.....	5
СОЦІОЛОГІЯ.....	7
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	8

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

НЕФОРМАЛЬНІ ДОМОВЛЕНOSTІ БУДУТЬ ВИРІШАЛЬНИМИ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ РОБОТИ КОАЛІЦІЇ

Практично всі скликання Верховної Ради України мають свою хроніку “продажності”, але однією з перших “тушок” у сучасному розумінні цього слова був народний депутат Ігор Рибаків, який у 2008р., пройшовши до парламенту від фракції БЮТ, а згодом вийшов з коаліції. Демарш Рибаків і колеги з НУ-НС Юрія Бута поховав коаліцію.

Говорячи про “тушки” сьогодні, необхідно брати до уваги деякі відмінності. Насамперед це інше виборче законодавство: змішана система замість пропорційної.

У 2008р. взагалі не могло бути позафракційних депутатів, тому що всіх депутатів було обрано за партійними списками. І тоді діяла норма Конституції України, яка проголошувала, що при виході з фракції депутат зобов’язаний здати мандат, але це не поширювалося на випадки виключення депутата з фракції. Таким чином, вигнанці знаходили незрозумілий статус позафракційних. Згідно з іншою нормою Конституції, яка також тоді діяла, коаліція формувалася

депутатськими фракціями, і згідно з рішенням Конституційного суду від 2008 р., до складу коаліції можуть входити лише депутати-члени фракцій. Тобто “тушки” не мали права входити до коаліції.

Зараз ситуація принципово інша: є депутати-мажоритарники, які не пов’язані списками і не зобов’язані партіям. Крім того, лишається в силі рішення КСУ 2010р. стосовно можливості індивідуального членства в коаліції. І якщо ми заглянемо в Регламент ВР, там сказано, що позафракційні депутати можуть входити до коаліції депутатських фракцій, а за Конституцією коаліцію формують фракції. Таким чином, позафракційні депутати можуть входити до фракції, а фракція – до

коаліції. Коли депутати входять до фракції, вони нічого не порушують. Тобто правове поле є. Тож формально перебігання не відбувається, отже, й “тушок” немає, а позафракційні депутати мають право визначитися. І питання в тому, як і яких кандидатів партії включають до своїх списків.

Хоча формально нові “тушки” такими не є, аналогії все-таки проводяться. У всякому випадку, це абсолютно вимушений хід, для двох найбільших фракцій, на яких зараз лежить вся відповідальність за діяльність цієї Верховної Ради та за формування Уряду у ситуації, коли молодші партнери висувають умови та не бачать себе в коаліції.

Звичайно, для повноцінної роботи Верховної Ради та уряду 226 голосів мало і все одно доведеться вести переговори з іншими фракціями та депутатськими групами, щоб зокрема забезпечувати підтримку уряду і голосування за законопроекти стабільною більшістю.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

ОФШОРНИЙ СКАНДАЛ СУТТЄВО ПОСЛАБИТЬ ЗГУРТОВАНІСТЬ ФРАКЦІЇ БП

Скандал довкола офшорних рахунків стане ще одним фактором поглиблення політичної кризи в Україні.

У фракції “Блоку Петра Порошенка” є достатня кількість депутатів, які публічно висловлюють своє невдоволення президентом та його оточенням. У них з’явився додатковий привід для критики. Зрозуміло, що це впливатиме на монолітність фракції та її підходи до створення коаліції.

Скандал довкола офшорних рахунків вплине не так на українських політиків, як на суспільно-політичні настрої українських громадян.

У нас зараз у цілому ситуація з довірою до владних інститутів є критичною. Цей скандал і ця інформація ще більшою мірою погіршать сприйняття влади в цілому і президента зокрема.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора – директор
політико-правових програм Центру Разумкова Юрій ЯКИМЕНКО

Національна безпека і оборона

ПРИЙНЯТИ “ДНР” І “ЛНР” В УКРАЇНУ – ВСЕ ОДНО, ЩО ВИПИТИ ОТРУТУ

На мою думку, найнебезпечнішим періодом для України буде час напередодні виборів у Росії у вересні 2016р. Крім того, ескалація можлива одночасно з виборами або ж незадовго після їх проведення. Тому що на вересень і жовтень у Росії вже заплановані масштабні військові навчання різних видів військ. Зазвичай, РФ проводить свої наступальні операції якраз під прикриттям таких військових навчань. У питанні часу не потрібно прагнути дати дуже чіткий прогноз.

Необхідно зрозуміти, що існуючий статус-кво не збережеться. Про це свідчить низка політичних чинників.

Перша мета – Кремлю дуже хочеться продемонструвати своїм виборцям те, наскільки ефективною є зовнішня політика Москви. Путін захоче підвищити рівень своєї підтримки серед населення країни. Тому що нинішній економічний стан росіян змушує їх задуматися про політику. Люди люблять Путіна, але не “Єдину Росію”. За кілька місяців до виборів Європейський Союз повинен буде прийняти рішення про санкції стосовно РФ. Якщо їх не продовжать, Москва переконається у розколі єдності ЄС. Це дасть сигнал Кремлю, що в стосунках із Заходом не потрібно нічого міняти, а можна, навпаки, ще більше гнути свою лінію. Якщо ж обмежувальні заходи продовжать, то Москва піде на ескалацію в Україні, аби показати, що санкції ніяк не впливають на її політику.

Москва також хоче показати Заходу, що міжнародне співтовариство настільки ж слабе у політичному плані, як Росія в економічному. Зараз не можна говорити про єдність Заходу. На ньому висить багато

проблем, багато з яких турбує його більше, ніж РФ. Це дасть Росії можливість продемонструвати міжнародному співтовариству, що його політика в плані санкцій є неефективною і не може змінити політичний курс Кремля.

З іншої сторони, якщо раптом станеться диво і Росія віддасть Україні нині окуповані території Донецької і Луганської областей, то прийняти їх для України буде те саме, що випити отруту.

На мою думку, Україна не зацікавлена у реінтеграції Донбасу до складу України до того, як в країні пройдуть необхідні реформи. Ці два формування (самопроголошені ДНР і ЛНР) зруйновані не лише фізично, але соціально та інституційно. До того ж там присутня велика кількість збройних формувань.

Але і відмовлятися від окупованої частини Донбасу не можна. Ось чому внутрішні перетворення в Україні такі важливі. Якщо реформи пройдуть за п'ять років, можна буде говорити про можливість реінтеграції. Це дасть підстави Заходу надати Києву серйозну економічну підтримку. Сьогодні Захід не квапиться давати Україні гроші, тому що знає, що половину з них вкрадуть.

Повна версія [тексту](#)

Позаштатний науковий консультант
Центру Разумкова
Джеймс ШЕРП

НАТО ПЕРЕХОДИТЬ ДО ПОЛІТИКИ СТРИМУВАННЯ У ВІДНОСИНАХ З РОСІЄЮ

Намір США розмістити танкову бригаду в Східній Європі повинен застерегти Росію від агресії проти країн колишнього радянського блоку, подібної до тої, що застосовувалася в Криму чи на Донбасі.

Політика стримування – це ціла наука, яка розвивалася впродовж десятиліть Холодної війни. Вона полягає в тому, що агресорові дається чіткий практичний сигнал (а не просто сигнали на рівні декларацій), тобто конкретними діями демонструється, що будь-які його агресивні дії матимуть настільки високу ціну, що вона змусить агресора відмовитися від своїх задумів.

Такі дії спонукатимуть Росію проявляти відповідну реакцію. Так, проходять кілька циклів: протилежна сторона робить якісь інші кроки, але зрештою сторони досягають балансу сил, коли ситуація стабілізується.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

СИСТЕМА БЕЗПЕКИ ЄС ПОТРЕБУЄ ЗБІЛЬШЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ДЛЯ ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ

Вибухи в аеропорті і в метрополітені Брюсселя, внаслідок яких загинули більше трьох десятків людей, а кількість постраждалих обраховується сотнями, буквально сколихнули Європу.

Не виключено, що в Європі є десятки або сотні терористичних осередків. І все це говорить про серйозність проблеми, про те, що потрібні серйозні ресурси, інвестиції у систему безпеки для того, щоб мінімізувати цю загрозу.

Водночас не варто робити поспішних висновків про відсутність дієздатної системи безпеки,

здатної протистояти терористичній загрозі в Європі. Річ у тому, що зміни у сфері безпеки відбуваються постійно. І навряд чи сьогодні можна говорити, що ситуація зараз значно гірша, ніж двадцять чи п'ятдесят років тому. Але кожен з таких терактів, як у Парижі чи у Брюсселі, змушує задуматися: наскільки ефективно працюють спецслужби і що насамперед потрібно для того, щоб максимально зменшити ймовірність таких інцидентів.

Тут принаймні на рівні риторики є розуміння того, що інвестиції у європейську безпеку були недостатніми. І потрібно чекати, що найближчим часом дійсно будуть вироблені якісь рішення стосовно збільшення фінансування спецслужб, поліпшення системи координації і системи обміну розвідувальними даними.

Сьогодні світ не потребує нової системи колективної безпеки, а потребує того, щоб ключові гравці, насамперед Росія, дотримувалися тих правил, які вже були встановлені і показали свою ефективність упродовж багатьох десятиліть “холодної війни” і після її закінчення. Тобто йдеться про дотримання основних правил і принципів. Оскільки ці теракти зокрема пов'язані і з руйнуванням існуючої системи безпеки, заснованої на міжнародних домовленостях, а також з падінням рівня довіри між країнами.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики
та міжнародної безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ДЖИХАД НА ЕКСПОРТ З РОСІЇ І ТЕРАКТИ В БРЮССЕЛІ

Для європейців давно вже не є новиною плани Кремля по дестабілізації ситуації в Європі на хвилі арабського міграційного буму. Про це сурмлять всі авторитетні західні ЗМІ. А тут ще теракти, що доводять слабкість ЄС і НАТО зі всіма їхніми “спільними політиками”, Ангелою Меркель з її солідаризуванням міграційної політики – тим більше після “виходу” Росії з Сирії. Вже якось надто вдало складаються всі пазли в образ, що дивним чином нагадує картинку, намальовану на сторінках російських доктрин, концепцій, стратегій зовнішньої політики і забезпечення національної безпеки.

Незалежно від остаточних результатів розслідування теракту в Брюсселі, існують, на мій погляд, вагомі підстави для уважнішого вивчення вкладу Кремля в “боротьбу” з міжнародним тероризмом. За

тиждень до терактів у Брюсселі, International Crisis Group опублікувала доповідь під назвою “Джихад на експорт? Північнокавказьке підпілля і Сирія”. Доповідь розкриває досить переконливі факти про успішну операцію російських спецслужб по витісненню бойовиків з території Північного Кавказу за кордони РФ перед Олімпіадою в Сочі. Йдеться про створення “зеленого коридору” в гарячі точки для декількох тисяч потенційних терористів. За різними даними, лише на території Сирії воювало від 2900 до 5000 російських бойовиків. Путін, до речі, заявив про це публічно, як і про ліквідацію 2000 з них доблесними повітряно-космічними силами РФ на території Сирії. А де зараз кілька тисяч тих, що залишилися живими? А скільки серед них “коректувальників вогню”, які пов'язані зі спецслужбами і які суттєво допомагають у боротьбі за національні інтереси?

Ось ще цитата з російської “Нової газети”: за роки “сирійської” війни активність кавказького підпілля впала вдвічі. ... війна в Сирії запустила нову стратегію спецслужб: два з гаком роки зелений світлофор яскраво горів у напрямку Сирії. Поки західні країни били на сполох і вносили до своїх списків терористичні організації ісламістів, у Росії була тиша. Кавказькі бойовики пішли на чужу війну”.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої політики
та міжнародної безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

ПУТІН РОЗМОРОЖУЄ КОНФЛІКТИ, ЩОБ ПОТІМ САМОМУ ВИСТУПИТИ МИРОТВОРЦЕМ

Важко сказати, хто був ініціатором чергової бійні у Нагірному Карабасі, тому що широкомасштабна війна у принципі не вигідна нікому. Тобто якщо вона розпочнеться, то до переможного кінця, але цей переможний кінець ймовірніше, не буде на користь Кремля. Такі спалахи чи розморожування таких конфліктів вигідні саме Путіну. Я не говорю, що це з подачі Путіна. Але вони вигідні йому тому, що в такий спосіб він просуває себе як миротворець.

В усіх заморожених конфліктах на пострадянській території Росія виступає в ролі провідної сили, режисера і зокрема в ролі миро-

творця, або перемовника. А саме в ролі перемовника чи миротворця Путін хоче себе зараз представити.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

БЕЗ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ, ПОЛІТИКА ЕКОНОМІЇ НЕ ЗДАТНА ПОДОЛАТИ ФІНАНСОВУ КРИЗУ

Жити у борг роками є абсолютно неприйнятною політикою, яка врешті приводить країну до коло-сальних проблем. І ми це бачимо не тільки у Греції, але й в Україні.

Вихід із таких ситуацій є дуже тривалим, болючим і потребує величезних жертв – скорочення споживання, багатьох соціальних програм. І це також слід мати на увазі стосовно перспектив України.

Ця проблема є надзвичайно гострою і чутливою у політичному плані. Вона викликає серйозне політичне напруження в суспільстві, і уряд, який береться виводити країну з такого стану, має бути готовий до цього – і матеріально, і морально.

Крім того, ми повинні розуміти, що далеко не всі обмеження самі по собі можуть бути корисними, адже коли ви скорочуєте бюджетні витрати,

ви збільшуєте навантаження на громадян, які також скорочують свої витрати, і так економіка впадає у затьмужу рецесію.

Тому будь-які заходи структурного корегування повинні супроводжуватися активізацією інвестиційного процесу. А це означає, що мають відбуватися певні зміни в інвестиційному середовищі ведення бізнесу: бізнес має бути зацікавлений у вкладанні капіталу в перспективні галузі.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

ЯК У РОСІЇ, ТАК І В ЄС УКРАЇНЦІ МАЮТЬ ДЕДАЛІ МЕНШЕ МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ ЗАРОБІТКУ

За останній рік обсяг закордонних грошових переказів в Україну зменшився, за даними НБУ, на 20,6% – до 5,2 млрд. доларів.

Це сталося через те, що деякі жителі східних регіонів України через важку політичну ситуацію в країні переїхали до РФ на постійне місце проживання і тепер поповнюють російський бюджет. Іншим зараз важче знайти роботу через напружені відносини між країнами: Україна втратила привілеї, які мала раніше. Зокрема зараз вимагають постійної реєстрації, жорстко переслідують тих, хто був найнятий неофіційно, самі працедавці, побоюю-

ючись зайвих проблем, теж менш охоче беруть українців. Міграційна політика РФ стосовно українців вписується в загальну канву згорання торговельних відносин. Та і серед наших співвітчизників поменшало охочих їхати на заробітки до Росії через напружені особисті стосунки.

Інша причина полягає в тому, що економіка країн ЄС знаходиться у депресивному стані і можливості там заробляти не такі, як навіть рік тому. Наприклад, криза периферійних країн єврозони привела до зменшення надходжень з Греції та Італії. Зростання безробіття в цих країнах знизило потребу в зовнішніх трудових ресурсах. По-друге, ціла низка людей, які раніше їздили на заробітки, зараз беруть участь в АТО і не мають можливості заробляти за рахунок поїздок за кордон. По-третє, у країнах ЄС через частіші терористичні акти, посилили контроль над емігрантами, й українців це теж торкнулося. Не варто також забувати, що часто наші заробітчани працювали нелегально, а зараз у країнах ЄС прагнуть навести лад і контроль у цій сфері й активніше борються з нелегалами.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних питань Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

УРЯД ПОВИНЕН ПІДТРИМУВАТИ ДЕРЖАВНІ КОМПАНІЇ, ЯКІ СПРАВДІ Є КОНКУРЕНТОЗДАТНИМИ

Нещодавно Уряд у прямому ефірі оприлюднив результати роботи найбільших державних компаній України й окреслив шляхи їхнього розвитку.

Надалі державні підприємства повинні пройти міжнародний аудит, тоді можна буде впевненіше розмовляти з потенційними інвесторами. Наступний крок – надати підтримку державним компаніям, чия конкурентоздатність реальна, а не надумана. Якщо є можливість посприяти тому, аби продукція таких компаній виходила на міжнародні ринки. Облік,

контроль і просування компаній, які мають реальну конкурентоздатність повинні бути предметом першочергової уваги.

Повна версія [тексту](#)

Енергетика

ЩОБ ЗАЛУЧИТИ ІНВЕСТИЦІЇ У ВИДОБУТОК ГАЗУ, ПОТРІБНО РЕСТРУКТУРУВАТИ “НАФТОГАЗ”

Ціна для України у розмірі 160-170 доларів за тисячу кубометрів газу цілком реальна. На міжнародних і європейських біржах вартість блакитного палива знижується, тому наша країна цілком може розраховувати на цю ціну в так званому реверсному варіанті.

Міністерство енергетики та вугільної промисловості великі сподівання у питанні остаточного “отримання” газової незалежності від Росії покладає на збільшення видобутку власного палива. Так, нещодавно міністерство опублікувало плани стосовно збільшення цього показника до 2020 року на 30%, тобто до 27 млрд. кубометрів.

Проте плани Міненерговугілля абсолютно нереальні, адже для того, щоб збільшити видобуток газу на 7 млрд. кубометрів за чотири роки, необхідно забезпечити кращу якість ресурсної бази. А в найближчі три-чотири роки інвестиційний клімат не сприятиме цьому.

Для того, щоб зробити галузь газовидобування привабливою для іноземних і внутрішніх інвесторів та значно збільшити видобуток газу треба реструктурувати “Нафтогаз України”. Ця компанія повинна віддати в управління своїм дочірнім фірмам, наприклад, тому ж “Укргазвидобуванню”, усі функції, з якими остання справляється значно краще, ніж сам “Нафтогаз”. Таким чином ми позбавимося непрозорості, яка існує навколо українського нафтогазового монополіста.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Зовнішня політика

ГІБРИДНІ ВІДНОСИНИ З РОСІЄЮ: ВІЗИ, КІБЕРПРОСТІР І МІЖНАРОДНІ СУДИ

Нинішня модель “ворожого” співіснування з РФ, що виникла внаслідок російської агресії, очевидно, залишатиметься на тривалий період єдиною можливим засобом співіснування Києва і Москви (не кажучи про можливу “гарячу” фазу конфлікту). Йдеться про політико-ідеологічне протистояння, економічну конфронтацію, гуманітарне відчуження тощо.

Можна з впевненістю стверджувати, що в подальшому зберігатиметься інерція згортання економічних контактів з РФ і поступова диверсифікація міжнародного торговельно-економічного співробітництва України, унеможливляється контакти у різних сферах, відбудеться перегляд попередніх угод і домовленостей, продовжиться ведення “гібридної війни” в кіберпросторі, а протистояння Україна–РФ перенесеться до міжнародних судів.

Зрозуміло, що це не повний перелік трендів протистояння. Але очевидним є й інше - українсько-російські відносини перебувають у піке, і падіння

триватиме. Але зараз треба усвідомлювати, яким чином і на яких засадах будувати відносини з путінською Росією. І тут можливі такі варіанти. Перший. Подальше кардинальне і масове згортання контактів і співпраці з країною-агресором у режимі “ворожого співіснування”. Де-факто – перебування у стані холодної війни. Другий. “Обмежене співіснування” – жорстке відстоювання національних інтересів із розумними компромісами. Визначення пакету питань, де компроміс є неможливим. Нині навряд чи варто розглядати варіант, який передбачає курс на поетапне врегулювання конфлікту, при прийнятних поступках з перспективою нормалізації відносин.

Повна версія [тексту](#)

Співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ

Соціальна політика

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ ЗАЙНЯТОСТІ В ЄС ТА УКРАЇНІ

Проблема зайнятості та працевлаштування як у розвинутих країнах ЄС, так і в Україні, наразі є однією з найактуальніших. У сучасних умовах ринок праці відчуває значний вплив відкритості економіки, активізації зовнішньоекономічних зв'язків, міжнародної трудової міграції. Світова фінансово-економічна криза довела, що навіть добре налагоджений механізм регулювання зайнятості, який ефективно діє в межах однієї країни, здатен дати збій внаслідок процесів інтеграції та глобалізації економік.

Серед найгостріших проблем у галузі зайнятості та ринку праці Міжнародна організація праці

(МОП) називає зокрема скорочення зайнятості, створення нових робочих місць, молодіжне безробіття та посилення тенденції тривалого безробіття. Крім молоді, зазначені проблеми зайнятості найбільше зачіпають жінок. Внаслідок процесів глобалізації дедалі більш загрозливих масштабів набувають неформальні трудові відносини, які знижують гарантії зайнятості, і до яких схильні молоді працівники та жінки.

Гендерний підхід є важливою частиною комплексного вивчення проблем ринку праці, оскільки розкриває механізми гендерної нерівності

зайнятості, виявляє його причини та наслідки. На сучасному етапі розвитку економіки жінки та чоловіки формально отримали рівні права, які суспільство прагне закріпити та розвинути, проте якість зайнятості чоловіків і жінок на ринку праці є різною. Так, гендерна нерівність на ринку праці є, з одного боку, одним з результатів розвитку суспільства, а з іншого – джерелом багатьох проблем, що впливають на функціонування ринку праці.

Цей аналіз охоплює окремі найбільш вагомі гендерні аспекти зайнятості та безробіття в умовах кризи на ринку праці ЄС та України.

[Читати всю статтю](#)

Провідний експерт соціальних і
гендерних програм
Центру Разумкова Ольга ПИЩУЛІНА

ТРУДОВЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКУ Є НЕДОСТАТНЬО ГНУЧКИМ

Для того, щоб захист прав працівників в Україні відповідав сучасним викликам, необхідно передовсім реформувати трудове законодавство і подбати про те, щоб воно виконувалося.

В Україні триває процес зміни законодавства, зокрема Трудового кодексу, який уже не відповідає сучасним реаліям. З'являються нові форми трудових відносин, як-от неформальна зайнятість, яка потребує свого відображення в законодавстві. Певні кроки для обліку такої зайнятості робляться. До того ж, продовжує обговорюватися проект нового Трудового кодексу.

Чинне українське законодавство про працю є непоганим з точки зору захисту прав працівників, але в умовах ринкової економіки воно виявляється недостатньо гнучким, обмежуючи працедавця і працівника "свободу маневру".

Це не дає змогу розвиватися багатьом сучасним підприємствам. Досить жорсткий захист прав працівників, передбачений законом, певною мірою не задовольняє роботодавців. Головне завдання – поєднати інтереси працівника і працедавця. Насправді, права українського найманого працівника "надмірно захищені" законодавством, водночас практика правозастосування залишає бажати кращого.

Перед державою стоїть ще одне складне завдання: вирішити проблему тіньової зайнятості. Причому варто не так збільшувати контроль та санкції для тих, хто тримає працівників у "тіні", як працювати над легалізацією цих трудових відносин, створивши для них гнучкіші умови.

Повна версія [тексту](#)

Провідний експерт соціальних і гендерних програм
Центру Разумкова Ольга ПИЩУЛІНА

ЧИМ МЕНША СОЦІАЛЬНА НЕРІВНІСТЬ У КРАЇНІ, ТИМ ЇЇ ЖИТЕЛІ В ЦІЛОМУ ЩАСЛИВІШІ

У рейтингу найщасливіших країн світу World Happiness Report, Україна посіла 123-тє місце зі 157-ми, а США та Великобританія – лише 13 і 23 місця відповідно, поступившись таким країнам, як Данія, Швейцарія, Ісландія, Норвегія і Фінляндія.

Хоча США та Великобританія доволі успішні країни, від тих країн, які виявилися найщасливішими, їх відрізняє досить великий розрив між найбагатшими і найбіднішими. А майнове розшарування створює соціальну прірву. За таких умов менш заможні почиваються розчарованими, їхній рівень життя на фоні життя багатіїв здається невисоким. Люди банально починають заздрити.

Укладачі рейтингу відзначають, що чим менші показники соціальної нерівності у країні, тим її жителі в цілому щасливіші. Саме тому у п'ятірку країн-лідерів за рівнем щастя увійшли ті, які мають розвинену систему соціального захисту, тож люди почиваються у них безпечно та мають впевненість у завтрашньому дні. А чим вища життєва захищеність людей, тим вони щасливіші.

В Україні життєва захищеність людей надзвичайно погана. У ній низький рівень доходів, низький рівень заощаджень, вкрай мало можливостей набувати якісні послуги – освітні, медичні тощо. Система страхування також ефективно не працює. А про

можливість заробити на придбання комфортного житла не варто й говорити. До того ж у країні відбуваються нескінченні політичні кризи. І люди втрачають надію на те, що щось може змінитися на краще у найближчому майбутньому.

Крім того, маємо недемократичний розподіл суспільних благ з причин, які не стосуються особистих зусиль людей, простіше кажучи, тому, що особи, які дорвалися до влади, розкрадають ресурси держави. Тому, очевидно, що в Україні розрив між багатими і бідними незрівнянно вищий, ніж, наприклад, у згаданих Великобританії та США.

Звісно, величезний негативний вплив на рівень щастя має війна. У когось рідні воюють в АТО, у когось війна забрала дім, когось покалічила. Та навіть якщо якусь людину воєнні дії безпосередньо не заторкнули, вони могли зачепити когось з її знайомих, родичів. І все це, звичайно, впливає на загальну психологічну атмосферу в державі.

Повна версія [тексту](#)

Директор соціальних програм
Центру Разумкова
Людмила ШАНГІНА

Соціологія

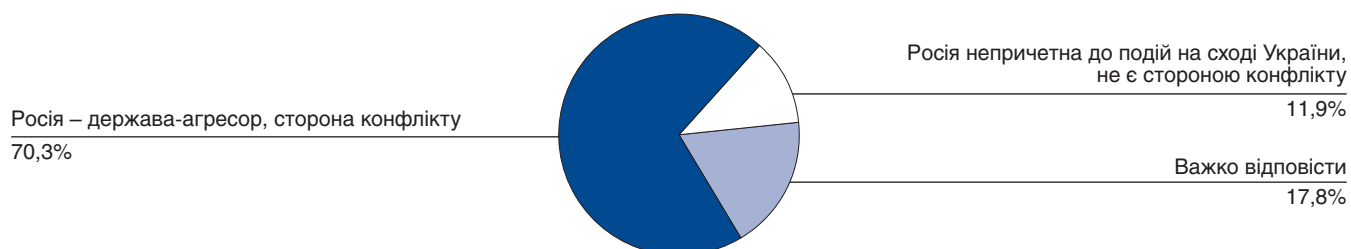
Дослідження, присвячене оцінці громадянами ситуації на Донбасі, проведене соціологічною службою Центру Разумкова з 19 по 24 лютого 2016 року. Було опитано 2021 респондента віком від 18 років у всіх регіонах України, за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей за вибіркою, що репрезентує доросле населення України за основними соціально-демографічними показниками. Теоретична похибка вибірки не перевищує 2,3% з імовірністю 0,95.

Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

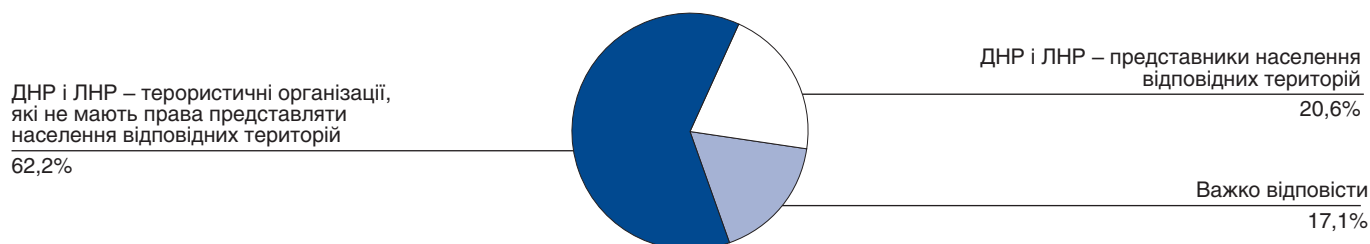
З якими думками і оцінками стосовно ситуації на сході України Ви більшою мірою згодні?

% опитаних

Оцінка позиції Росії в конфлікті на сході України

Оцінка ДНР і ЛНР

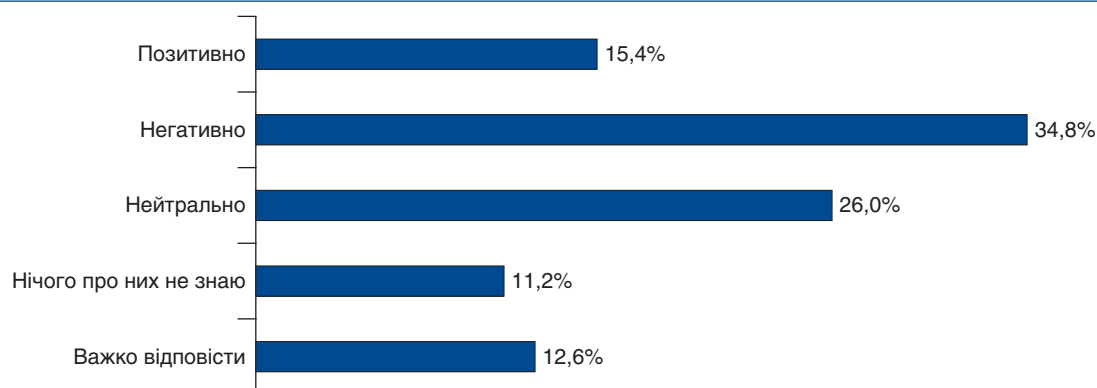

Подальші дії щодо врегулювання конфлікту на сході України

Як Ви оцінюєте поточні результати Мінських домовленостей щодо ситуації на Донбасі?

% опитаних

ЗУСТРІЧ З ПОСЛОМ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ В УКРАЇНІ

4 квітня 2016 року до Центру Разумкова завітав Посол Республіки Корея в Україні Лі Янг-Гу.

Під час свого візиту пан Лі Янг-Гу отримав всебічну інформацію про діяльність Центру. Учасники зустрічі обговорили розвиток відносин між Україною та Республікою Корея.

Також пан Лі Янг-Гу та представники Центру Разумкова обговорили можливість подальшої співпраці Центру з дослідницькими інституціями Республіки Корея.

ЗУСТРІЧ З ПОСЛОМ АВСТРІЇ В УКРАЇНІ

11 березня 2016 року до Центру Разумкова завітала Посол Австрії в Україні Герміне Поппеллер. Під час свого візиту пані Поппеллер отримала всебічну інформацію про діяльність Центру.

Учасники зустрічі обмінялися думками стосовно ситуації у внутрішній і зовнішній політиці України, зокрема стосовно конституційної реформи, конфлікту на Донбасі.

Також Посол Австрії та представники Центру Разумкова обговорили можливість подальшої співпраці Центру з урядовими інституціями та неурядовими організаціями Австрії.

УЧАСТЬ В ПРОЕКТІ “ПІДТРИМКА ВПРОВАДЖЕННЯ СУДОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ”

5 квітня 2016р. науковий консультант Центру Разумкова з правових питань Віктор Мусіяка взяв участь в офіційному відкритті проекту “Підтримка впровадженню судової реформи в Україні”.

Метою проекту є підтримка незалежності, справедливості та ефективної судової влади шляхом надання допомоги Україні у впровадженні реформ сектору правосуддя у відповідності до стандартів та рекомендацій Ради Європи.

Загальна тривалість Проекту складає три роки. Його діяльність підтримуватиметься завдяки фінансовому внеску Уряду Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії.

Проект планує діяльність у м. Києві та в регіонах України. Регіональний підкомпонент діяльності проекту охопить питання функціонування правосуддя в областях, які знаходяться під впливом конфлікту, та питання якості правосуддя в судах першої та апеляційної інстанцій.

Захід з офіційного відкриття проекту відбувся за участі широкого кола представників судової влади, юридичних факультетів вищих навчальних закладів України, міжнародних проектів та організацій громадянського суспільства

УЧАСТЬ У СПІЛЬНІЙ НАРАДІ ОФІСУ ЗВ'ЯЗКУ НАТО В УКРАЇНІ ТА МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ

30 березня 2016р. співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій Мельник взяв участь у спільній нараді Офісу зв'язку НАТО в Україні, Офісу реформ Міністерства оборони, волонтерів з метою обговорення механізмів залучення громадських активістів до оборонної реформи.

ЗУСТРІЧ З ДЕЛЕГАЦІЄЮ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ОБОРОНИ США

4 квітня 2016р. співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій Мельник зустрівся з делегацією Національного університету оборони США, що перебуває в Україні з навчальним візитом.

ЗУСТРІЧ З КЕРІВНИКОМ ДЕПАРТАМЕНТУ З ПОЛІТИЧНИХ ПИТАНЬ ООН

7 квітня 2016р. співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій Мельник Центр Разумкова зустрівся з Керівником Департаменту з політичних питань ООН в Україні Філон Морар.

Під час зустрічі обговорені питання, що стосуються розвитку ситуації на Сході України, перспектив розвитку співробітництва Центру Разумкова з Представництвом ООН в Україні

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua